

KRONIKA

Oroędzie Prymasa Polski w sprawie odbudowy kościołów warszawskich. Dnia 24 czerwca 1947 r. Ks. Prymas Hlond ogłosił orędzie w sprawie odbudowy pięćdziesięciu i pięciu kościołów i kaplic warszawskich, zniszczonych w okresie wojny 1939—1945, a głównie podczas powstania warszawskiego w r. 1944, kiedy świątynie Pańskie zostały poddane celowemu zniszczeniu przez niemieckiego okupanta. Praktycznie Warszawa została pozbawiona kościołów, ale mieszkańcy rzucili się do ratowania i zabezpieczenia resztek, usunęli gruzy i tymczasowo pokryli dachami niektóre kościoły mniej uszkodzone, doprowadzając je do pewnego stopnia używalności. Kwestia jednak odbudowy kościołów, mimo ogromnej ofiarności mieszkańców stolicy, przedstawia się nadwyraz krytycznie i tempo odbudowy musi być przyspieszone, aby świątynie odbudowane służyć mogły katolickiemu społeczeństwu Warszawy. Na tym tle Ks. Prymas powołał do życia „Radę Prymasowską dla odbudowy kościołów Warszawy”. Naczelnym zadaniem Rady to ogólne planowanie rekonstrukcji kościołów i badanie zagadnień z tym związanych. Ponieważ cel określony może być zrealizowany na drodze posiadania nieodzownych funduszy, przeto Ks. Prymas zwrócił się nie tylko do mieszkańców Warszawy i okolic podmiejskich, ale i do całego społeczeństwa polskiego w kraju i za granicą, aby pospieszyło z konieczną pomocą. Gorący swój apel motywuje Ks. Prymas w Oroędziu potrzebą rozwoju życia religijnego i zaspokojenia głodu duchowego mieszkańców stolicy.

Otwarcia i poświęcenia Wyższego Seminarium Duchownego w Gorzowie dokonał w dniu 26 października 1947 r. Ksiądz Prymas Hlond. W ten sposób po dokonaniu szeregu trudności skryształizowała się idea ks. administratora Nowickiego stworzenia w Gorzowie placówki kształcącej przyszłych duszpasterzy. Profesorowie i wychowawcy rekrutują się z członków Zgromadzenia Księża Misjonarzy. Rektorem Seminarium jest ks. Gerard Domagała, profesorami: ks. ks.: Gerard Dogiel, Leon Świerczek, Antoni Baciński, Izidor Zdziebło. Wychowanków dostarczyły różne prowincje Rzeczpospolitej, głównie jednak Ziemia Zachodnie. Wykłady w Seminarium rozpoczęły się 4 listopada 1947 r.

Polskie Towarzystwo Teologiczne odbyło w dniu 27 listopada 1947 r. walne zebranie członków z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie przez prezesa T-wa ks. prof. Wichra, 2) wybór przewodniczącego zebrania, 3) sprawozdanie Zarządu i sprawozdanie kasowe, 4) sprawozdanie Komisji Kontrolującej, 5) wybór nowych władz T-wa, 6) wnioski, 7) referat ks. Dziekana Klawka „O imieniu Marii”, 8) omówienie Zjazdu Towarzystw Teologicznych i Zakładów Teologicznych w Polsce w terminie powielkanocnym 1948 r.

W dniach 26—28 sierpnia 1947 r. odbył się w Lublinie pod egidą Katol. Uniwersytetu Lubel, Kurs Duszpasterski dla księży, na którym wygłoszono szereg referatów na temat humanizmu chrześcijańskiego. Wykładowcami byli ks. ks. bpi: Wyszyński, Kaczmarek, Klepacz i Goliński, oraz ks. ks. profesorowie: rektor ks. Słomkowski, Kalwa, Patuszka, o. Krupa OFM, dalej prof. KUL dr Dębniński i mgr J. Braun.

Dorocznym zwyczajem w dniach 5—12 października 1947 r. został urządzony Tydzień Miłosierdzia Caritas. W związku z Tygodniem wydano afisze, obrazki pamiątkowe przedstawiające św. Wincentego à Paulo, ulotki propagandowe zawierające hasła miłosierdzia chrześcijańskiego oraz nalepki okienne. Nadto wydano nakładem Krajowej Centrali Caritas następujące broszury: ks. Władysław Lesiak: „O godność człowieka!”, Kazania i czytanki na III Tydzień Miłosierdzia, Kraków 1947, s. 82; ks. Michał Rękas: „Chorzy w życiu Kościoła”, Na podstawie encykliki Piusa XII „Mystici Corporis”, Kraków-Katowice 1947, s. 24; Zofia Zorecka: „Ratujmy człowieka!”, Materiały na wieczornicę Caritasową, Kraków 1947, s. 71.

W dniu 2 września 1947 utworzono przy Krajowej Centrali Caritas w Krakowie Katolicką Centralę Przeciwalkoholową, dalsze jej placówki zostaną utworzone przy poszczególnych diecezjalnych związkach Caritas. Dotąd opracowano szereg druków organizacyjnych (legitymacje, deklaracje itp.) oraz druki propagandowe dot. walki z alkoholizmem.

Prasa katolicka w Polsce. W dniach 5—6 września 1947 odbyła się na Jasnej Górze pielgrzymka redaktorów i publicystów katolickich. W czasie pielgrzymki postanowiono urządzić w d. 26 października 1947 r. „Dzień Prasy Katolickiej”, mający zobrazować rozwój, stan i potrzeby tej prasy w Polsce. Z tej okazji Komitet organizacyjny wydał odpowiednie druki propagandowe o charakterze informującym. Stan obecny prasy katolickiej w Polsce przedstawia się następująco: **Tygodniki:** Głos Katolicki (Poznań), Gość Niedzielny (Katowice), Ład Boży (Włocławek), Niedziela (Częstochowa), Tygodnik Katolicki (Gorzów Wlkp.), Tygodnik Powszechny (Kraków), Tygodnik Warszawski (Warszawa), **Miesięczniki:** Apostoństwo Chorych (Katowice), Caritas (Kraków), Głos Karmelu (Kra-

ków), Królowa Apostołów (Oltarzew k. Warszawy), Kółko Różańcowe (Warszawa), Msza Św. (Poznań), Nasza Droga (Katowice), Pochodnia Seraficka (Kraków), Pod Opieką św. Józefa (Kraków), Pokłosie Salezjańskie (Warszawa), Posłaniec Matki Boskiej Salezjańskiej (Dębowlęc ad Jasło), Posłaniec Serca Jezusowego (Kraków), Przegląd Powszechny (Warszawa), Róża Duchowna (Kraków), Rycerz Niepokalanej (Niepokalanów k. Warszawy), Salwator (Trzebinia), Wiadomość Straży Honorowej Najśw. Serca Pana Jezusa (Kraków), Wstrzemięźliwość (Wrocław), Znak (Kraków). **Dwumiesięczniki i inne wydawnictwa periodyczne:** Nasza Przeszłość (Kraków), Posłaniec Serca Maryi (Jasło). **Pisma dla kapłanów:** Ateneum Kapiańskie (Wrocław), Homo Dei (Wrocław), Przegląd Katechetyczny (Warszawa), Wiadomości Duszpasterskie (Poznań), Współczesna Ambona (Kielce).

Wśród wydawnictw. W 950-lecie męczeńskiej śmierci św. Wojciecha ukazała się Księga Pamiątkowa poświęcona pamięci Wielkiego Apostoła pt. „Święty Wojciech 997—1947” pod zbiorową redakcją Zbigniewa Bernackiego, Feliksa Jordana, Kiryły Sosnowskiego i Mieczysława Suchockiego. Wydawnictwo Kurii Metropolitalnej, Gniezno 1947, s. 371, 61 ilustracji. W treści, po słowie wstępnym skreślonym przez bpa Bernackiego i liście pasterskim kardynała Hlonda, mamy szereg rozpraw naukowych prof. Z. Wojciechowskiego: „Rola św. Wojciecha w dziejach narodu polskiego”; doc. G. Labudy: „Św. Wojciech w literaturze i legendzie średniowiecznej”; dra J. Mitkowskiego: „Św. Wojciech a jego bezpośredni następcy w męczeństwie”; ks. prof. J. Nowackiego: „Z dziejów kultu św. Wojciecha w Polsce”; E. Iwanoyki i St. Wilfińskiego: „Św. Wojciech w malarstwie i rzeźbie”; dra W. Hensla: „Najdawniejsze dzieje Gniezna w świetle wykopalisk”; prof. J. Zachwatowicza: „Dzieje katedry gnieźnieńskiej i jej odbudowa”; ks. prof. Sz. Dettloffa: „Dwie konfesje św. Wojciecha w katedrze gnieźnieńskiej”; mgr J. Powidzkiego: „Losy katedry gnieźnieńskiej podczas okupacji 1939—1945”.

Obok Księgi Pamiątkowej ukazało się nadto wydawnictwo: „Św. Wojciech kamień węgielny Polski”, Biblioteka samowychowania, T. 5, nakładem Ośrodka Wychowaw. duszpast. Częstochowa-Poznań 1947, s. 48. Na wspomnienie nadto zasługują: Pap. Pius XI: „Encyklika o chrześcijańskim wychowaniu młodzieży”. Z oryg. łac. przetłumaczył oraz zaopatrzył wstępem i komentarzem ks. bp M. Klepacz, 1947, s. 70. „Psalterz rzymski” w tłum. z jez. łac. ks. dra Fr. Mirka, s. 251. Ks. Edward Bułanda T. J.: „Kult Bogini-Matki w kulturach, prehistorii i etnologii a cześć Matki Bożej w chrześcijaństwie”. Seria: Wykłady i przemówienia. Nr 20, nakł. Tow. Nauk. K.U.L., Lublin 1947, s. 25. Ks. bp Jan Stepa: „Bóg—świat—człowiek”, Tarnów 1947, s. 73 (cykl konferencji światopoglądowych). O. Marjan Pirożyński: „O. Bernard Lubieński 1846—1939”.

Słowo wstępne ks. kard. A. Sapiehy, przedmowa o. J. Woronieckiego, nakł. oo. Redemptorystów, Wrocław 1946, s. 286. Ks. dr Wacław Jezusek: „Męczeński koniec arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego bpa Płockiego (1858—1941)”, Płock 1947, s. 78. Ks. prof. T. Glemma: „Biskup Konstanty Dominik”, Orędownik Diecezji Chełmińskiej, 1947 (styczeń—luty). Ks. dr Jan Bochenek: „Na posterunku”, Tarnów 1947, s. 112 (wspomnienia proboszcza tarnowskiego z czasów okupacji). Jerzy Goździk: „Jasna Góra”. Krótki zarys historyczny, Częstochowa 1947, s. 32. Ukazały się nry 4, 5—9 czasop. „Znak”. W nrze 5 (1947) wśród artykułów zasługują m. in. na uwagę: ks. J. Salamuchy: „O katolicką kulturę intelektualną” i J. Turowicza: „Sprawa kultury katolickiej w Polsce”; w nrze 6-tym tegoż czasopisma Quidam ogłosił życiorys ks. Władysława Kornilowicza.

OO. Jezuit. wznowili tak zasłużony Przegląd Powszechny. Ukazały się już cztery numery Przeglądu (pod redakcją ks. St. Wawryna), zawierające m. in. rozprawy ks. prof. Wichra, ks. Rostworowskiego, Ks. Kamińskiego, ks. Kisiela, prof. Konopczyńskiego i M. Winowskiej i in.

Konwent OO. Benedyktynów w Tyńcu przystąpił do akcji odbudowy przestarzałego opactwa, jednego z najstarszych zabytków budownictwa na ziemiach polskich. Apel skierowany do społeczeństwa o pomoc finansową nie pozostał bez echa, ofiary pieniężne płyną zarówno od osób prywatnych jak i od instytucji. Propagandowe znaczenie ma przewodnik wydany przez OO. Benedyktynów pt.: „Opactwo benedyktyńskie Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Tyńcu”. Tyńiec 1947, s. 64.

Nakładem Księgarni Stefana Kamińskiego i Tow. Miłośników Historii i Zabytków Krakowa ukazała się źródłowo wyczerpująca praca o. dra Romualda Gustawa Zak. bern.: „Klasztor i kościół św. Józefa SS. Bernardynek w Krakowie 1646—1946”. Kraków 1947, s. 205 + 22 ryc. + 10 planów. Biblioteka Krakowska nr 105.

Nekrologia. W dniu 6. VIII. 1947 r. zmarł w Krakowie ks. dr Konstanty Michalski ze Zgrom. Księży Misjonarzy, profesor zwyczajny filozofii chrześcijańskiej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiell. Ks. Michalski urodził się 12 kwietnia 1879 r. w Małej Dąbrówce na Górnym Śląsku. W r. 1900 ukończył gimn. Księży Misjonarzy w Krakowie, po czym studiował teologię w Instytucie Misjonarzy, nadto w latach 1900—1905 studiował slawistykę i filozofię ścisłą na Wydz. Filozof. Uniw. Jagiell. Studia w tym ostatnim zakresie uzupełnił w Uniwersytecie Lwańskim (1909—1911). Doktorat filozofii uzyskał w r. 1911. W latach 1914—1918 zastępował profesora filozofii w Uniw. Jagiell., po czym habilitował się w r. 1918, już w następnym roku akadem. mianowany został profesorem nadzwyczajnym, a w 1921 r. zwyczajnym

profesorem tegoż przedmiotu. Był dziekanem Wydz. Teolog. w r. 1923/24, 1928/29, 1935/36 i 1936/37, w 1931/32 był rektorem. Podstępnie aresztowany pamiętnego dnia 6 listopada 1939 przebył wraz z innymi profesorami Uniw. Jagiell. gehenną obozową w Sachsenhausen, skąd powrócił z zachwianym zdrowiem. Postępująca choroba położyła kres życiu ks. M. w dniu 6 sierpnia, pogrzeb odbył się w dwa dni później na cmentarzu rakowickim w Krakowie.

Na zjeździe historyków polskich w 1925 r. w Poznaniu w wygłoszonym referacie „Tekst, osobistość, szkoła i prąd w filozofii średnio-wiecznej” wyłożył ks. M. program swej pracy i jej kierunki stając na stanowisku, iż metoda badawcza musi wymagać wglądu także (obok rzeczy drukowanych) i do rękopisów badanego autora. Przykładem tego jest praca ks. M. o Buridan'ie, w której na podstawie skrupulatnie zebranych danych rękopiśmiennych nie tylko rzucił światło na osobowość tego myśliciela, ale spowodował cały szereg korektur istniejących dotąd błędów i usterek. Obok tego, choć w pewnej łączności z poprzednią metodą, zajął się też ks. M. kwestią strony filologicznej badanego tekstu. Na tym też ogłosił w r. 1924 „Die vielfachen Redaktionem einiger Kommentare zu Petrus Lombardus”. Niezależnie od tego badał zagadnienie ludzkiej osobowości, podchodząc do niej od strony psychologicznej, przykładem tego jest m. in. praca o Bracie Albercie, ogłoszona w r. 1946. Kilka prac poświęcił Dantemu: „Scholastyka i mistyka u Dantego” (1927), „Myśl franciszkańska i jej wpływ na Dantego” (1923), „Eros i Logos u Dantego” (1936, tłumacz. też na jęz. słowacki), w przygotowaniu znajdowała się praca w jęz. franc.: *La gnosologie de Dante*. Zajął się też ks. M. problemem woli jako funkcji poznawczej w filozofii średnio-wiecznej (*La problème de la volonté à Oxford et à Paris au XIV siècle* — *Studia Philosophica*, Leopoli 1937). Interesował się też silnie zagadnieniem wpływów wielkich centr myśli filozoficznej na inne ogniska, badał prądy krytyczne i sceptyczne w w. XIV jak one powstawały i przekształcały się kilkakrotnie, poruszył też stosunki myśli filozoficznej pielęgnowanej w Uniwersytecie Jagiellońskim do innych prądów filozoficznych na Zachodzie. Za zasługi na polu nauki Polska Akademia Umiejętności powołała go najpierw na swego członka korespondenta (1927), a następnie zwyczajnego (1933). W r. 1940 otrzymał ks. M. zaszczytne członkostwo Papieskiej Akademii św. Tomasza z Akwinu. Był też ks. M. członkiem kilku innych towarzystw naukowych i posiadał wysokie odznaczenia krajowe i zagraniczne. Publicznie uczczono pamięć Zmarłego na uroczystym posiedzeniu Polskiego Towarzystwa Teologicznego w dn. 30 października ub. r., na którym wygłoszili przemówienia: ks. prof. Wichor, ks. prof. Kłóska i ks. prof. Usowicz, wśród zaproszonych gości znajdował się Ksiądz Kardynał Sapieha i Ks. Biskup Respond.

Śmierć ks. Michalskiego wywołała szereg wartościowych artykułów prasowych, przy czym niektóre z nich były poświęcone syntezie działalności i wysiłku myśli Zmarłego. Ukazały się mianowicie: ks. A. Usowicz, Ks. Konstanty Michalski (1879—1947), *Niedziela* nr 34, 24—30, VIII, 1947; Ś. p. ksiądz dr Konstanty Michalski, *Słowo Powszechne* nr 141, 14, VIII, 1947; Ś. p. ks. profesor Konstanty Michalski, *Dziennik Polski* nr 215, 9, VIII, 1947; Ostatnia droga wielkiego myśliciela, *Dziennik Polski* nr 216, 10, VIII, 1947; Roman Ingarden, Ks. Konstanty Michalski: uczoney — filozof — człowiek, *Tygodnik Powszechny* nr 34, 24, VIII, 1947; Ks. Jerzy Gawor, Człowiek, który umiłował prawdę, *Tygodnik Powszechny* nr 37, 14, IX, 1947; Maria Morstin-Górska, Przyjaciel serc ludzkich, *Tygodnik Powszechny* nr 42, 19, X, 1947; Ks. Kazimierz Kłóska, Twórczość naukowa ks. Konstantego Michalskiego C. M., *Tygodnik Powszechny* nr 44, 2, XI, 1947; Wł. Witkowski, Konstanty Michalski u Anglosasów, *Zycie* (Londyn) 18, X, 1947; Maria Winowska, Książka Konstanty Michalski, *Tygodnik Warszawski* nr 50, 14, XII, 1947. Zestawienie niektórych artykułów o śp. ks. M. podał *Zycie Nauki* nr 23—24, 1947, s. 333 „Uczni polscy”. W przygotowaniu znajduje się większa, gruntowna monografia ks. M. w opracowaniu ks. prof. K. Kłóska i ks. prof. A. Usowicza CM.

Zjazd w Nieborowie. W dniach 20, 21 i 22 września 1947 r., odbyło się w Nieborowie pod Warszawą kilka posiedzeń Zarz. Gł. Pol. Tow. Historycznego, na którym byli obecni delegaci wszystkich ośrodków uniwersyteckich w Polsce. Poruszono m. in. na obradach: wynik audyencji u Ministra Oświaty w sprawie VII Zjazdu Pol. Towarzystwa Historycznego (w obszernej dyskusji omówiono prowizoryczny program tego Zjazdu), który ma się odbyć w miesiącach jesiennych 1948 r.; do dalszych punktów obrad należały: kwestia nagród za prace historyczne dotyczące Ziemi Odzyskanych, statut Pol. Tow. Hist., zniżki na wydawnictwa dla członków P.T.H., preliminarze budżetowe, kwestia redagowania *Kwartalnika Historycznego* i wydania bieżącej bibliografii historii polskiej oraz wymiany zagranicznej polskich czasopism, dalej poruszono sprawę polskiego czasopiśmiennictwa w ogóle i sprawę wydawnictw nieperiodycznych, powołano do życia Komitet czasopiśmiennictwa historycznego, w skład którego weszli: Jan Dąbrowski, Aleksander Gieysztor, Jan Hulewicz, Gerard Labuda, Karol Małczyński, Stanisław Płoski, ks. Alfons Schletz, Marian Serejski i Janusz Woliński. Jedno z dalszych posiedzeń poświęcono obradom komisji obchodu setnej rocznicy 1848 r., przy czym poruszono zamierzoną produkcję wydawniczą na marginesie *Wiosny* ludów w Polsce, omówiono sprawę obchodów zagranicznych (Paryż, Praga, Włochy), oraz plan obrad sekcji 1848 r. na VII Zjeździe historyków polskich we Wrocławiu.

Komisja Historyczna Pol. Akad. Umiejętn., celem uzgodnienia różnych dążeń i wyników badawczych zwołała na 26 i 27 października 1947 r. konferencję delegatów instytucji i towarzystw naukowych uprawiających badania historyczne. Obrady toczyły się przed i po południu i tak: 26. X. (rano) po otwarciu konferencji przez Prezesa PAU i zgajeniu Przewodniczącego Komisji Hist. wygłoszone zostały dwa referaty: 1) referat dyr. dr Witolda Suchodolskiego (koreferat dyr. dr Mariana Friedberga), Sprawy archiwalne, rewindykacje i organizacja archiwów w związku z potrzebami nauki historycznej; 2) referat dyr. dr Mariana Łodyńskiego (koreferat dyr. dr Adama Lewaka), Biblioteki i polityka biblioteczna w związku z potrzebami nauki historycznej.

Tegoż dnia po południu wygłoszono również dwa referaty: 1) Sprawa tworzenia zbiorów rękopiśmiennych w oryginałach i odpisach (koreferat wygłosił dyr. dr A. Wojtkowski) oraz 2) referat dr Baumgartena (koreferat dr M. Tyrowicza) Bibliografia historyczna.

Dnia 27. X. (rano): 1) referat doc. dr Zofii Budkovej (koreferat doc. dr. J. Karwasinska) Podział pracy wydawniczej w zakresie źródeł średniowiecznych; 2) referat prof. dr K. Piwarskiego (koreferat prof. dr St. Bodniak). Podział pracy wydawniczej w zakresie źródeł nowożytnych. Tegoż dnia po południu wygłosił referat prof. dr J. Rutkowski pt. Typy czasopism historycznych.

Konferencję zamknięto dyskusją generalną oraz przyjęciem wniosków, dezyderatów i rezolucji.

Komunikat. Polskie Towarzystwo Historyczne podaje do wiadomości ustanowienie przez Ministra Oświaty trzech nagród w wysokości zł. 250, 200 i 150 tys. za prace z zakresu historii Ziemi Odzyskanych, tzn. Śląska, Ziemi Lubuskiej i Wielkiego Pomorza. Nagrody zostaną przyznane przez jury powołane przez Zarząd Główny Pol. Tow. Histor. za prace wydane drukiem w latach 1945—1948 lub złożone w rękopiśmie na ręce Sekretarza Generalnego Pol. Tow. Hist., doc. dra Aleksandra Gleysztera, Warszawa, Uniwersytet, przed 1 lipca 1948. Nagrody mogą być podzielone. Przyznanie nagród nastąpi w czasie VII Powszechnego Zjazdu Historyków Polskich we Wrocławiu we wrześniu 1948 r.

Karol Lewicki

Komunikat P. T. H. Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Historycznego zwołuje VII Powszechny Zjazd Historyków Polskich do Wrocławia na dzień 19—22 września 1948 r.

Wybór miejsca i związanie terminu z rocznicą setną wicnicy ludów wytycza kierunek prac Zjazdu. Na pierwszy plan obrad wysuną się dzieje Śląska i Wielkiego Pomorza oraz rewolucji 1848 r.

Protoktorat nad Zjazdem objął Ob. Minister Oświaty. W czasie Zjazdu odbędzie się przyznanie ufundowanych przez nagród za prace historyczne, dotyczące Ziemi Odzyskanych.

Prace Zjazdu skupią się w pięciu sekcjach, które obejmą najpilniejsze zagadnienia polskiej nauki historycznej:

I. Dzieje Śląska i Wielkiego Pomorza.

II. Dzieje Słowiańszczyzny.

III. Rewolucja 1848 r.

IV. Geneza współczesnego społeczeństwa i Państwa Polskiego.

V. Polska nauka historyczna po drugiej wojnie światowej (archiwistyka, zagadnienia teoretyczne historii oraz rozpowszechniania kultury historycznej).

Zarząd Główny ułożył szczegółowy program tematów i przygotował dyskusję w formie koreferatów i głosów. Termin nadsyłania referatów przez osoby zaproszone upływa 15 maja 1948. Do tegoż terminu należy też wpłacić na konto PKO i Warszawa 6580 wkładkę uczestnictwa, która wynosi 1000 zł., bez prawa otrzymywania wydawnictw zjazdowych 500 zł. dla osób towarzyszących i hospitantów — 200 zł.

Sekretariat Generalny Zjazdu mieści się w Warszawie (Biblioteka Uniwersytecka, Krakowskie Przedm. 26/28), na miejscu we Wrocławiu zajmie się przygotowaniem i organizacją Zjazdu Komitet utworzony przez Towarzystwo Miłośników Historii (Wrocław, Szewska 49).

Prezydium Honorowe Komitetu Organizacyjnego:

Franciszek Bujak (Kraków), Stanisław Kętrzyński (Warszawa), Jan Karol Kochanowski (Widawka), Ludwik Kolankowski (Toruń).

Prezes Polskiego Tow. Historycznego Jan Dąbrowski.

Wiceprezesi: Władysław Czaplinski (Wrocław), Natalia Gąsiorowska (Łódź), Władysław Tomkiewicz (Warszawa), Kazimierz Tymieniecki (Poznań), Adam Vetulani (Kraków).

Członkowie Zarządu Głównego i Komitetu Organizacyjnego:

Stanisław Arnold (Warszawa), Aleksy Bachulski (Warszawa), Ludwik Bazylów (Wrocław), Włodzimierz Dzwonkowski (Łódź), Aleksander Gleyszter (Warszawa), Roman Grodecki (Kraków), Karol Górski (Toruń), Wojciech Hejnosz (Toruń), Stanisław Herbst — sekretarz generalny Komitetu Organizacyjnego Zjazdu (Warszawa), Jan Hulewicz (Kraków), Stefan Ingot (Kraków), Henryk Jabłoński (Warszawa), Kazimierz Kaczmareczyk (Poznań), Jadwiga Karwasinska (Warszawa), Stefan Kieniewicz (Warszawa), Witold Kula (Łódź), Gerard Labuda (Poznań), Bogusław Leśnodorski (Kraków), Adam Lewak (Warszawa), Roman Lutman (Katowice), Karol Małczyński — gospodarz Zjazdu (Wrocław), Tadeusz

Manteuffel (Warszawa), Sylwiusz Mikucki (Kraków), Teofil Emil Modelski (Wrocław), Henryk Mościcki (Kraków), Wanda Moszczeńska (Warszawa), Bronisław Pawłowski (Toruń), Stanisław Pazyra (Warszawa), Franciszek Persowski (Przemyśl), Kazimierz Piwarski (Kraków), Stanisław Płoski (Warszawa), Jan Rutkowski (Poznań), Marian H. Serejski (Łódź), Adam Skalkowski (Poznań), Adam Stebelski (Warszawa), Witold Suchodolski (Warszawa), Ludwik Waszkiewicz (Łódź), Henryk Wereszycki (Wrocław), Józef Widajewicz (Kraków), Bronisław Włodarski (Toruń), Zygmunt Wojciechowski (Poznań), Andrzej Wojtkowski (Lublin), Janusz Woliński (Warszawa), ks. kan. Mieczysław Zywczyński (Lublin).



KSIAŻKI NADESLANE

- Arazzkiewicz Feliks*, Problemat kultury religijnej w twórczości Bolesława Prusa, Lublin 1947, str. 38, Tow. Nauk. K.U.L.
- Artymiak Antoni dr.*, Władomość o polskim szpitalu wojennym 1831 r. w budynkach cysterskich w Jędrzejowie, Jędrzejów 1948, str. 24, nakładem autora.
- Bar Jouchin P.*, Relationes inter Religiosos et Episcopum iuxta constitutiones Poloniarum Synodorum usque ad 1420 Annum, Cracoviae 1940, str. 95.
- Bar Jouchin O.*, Terejarstwo franciszkańskie, Kraków 1945, str. 131, Nakładem Księgarni Stefana Kamfńskiego.
- Bar J. O., Zmarz W. O.*, Polska bibliografia prawa kanonicznego od wynalezienia druku do 1940, T. II za lata 1800—1940, Lublin 1947, str. 355, Tow. Nauk. K.U.L.
- Barcz Henryk*, Historia Szkół Nowodworskich od założenia do reformy Kollataja (1588—1777), Kraków 1939—1947, str. 224, Nakładem Komitetu Jubileuszowego Gimn. i Liceum im. B. Nowodworskiego w Krakowie z zasilkim Wydziału Nauk Ministerstwa Oświaty.
- Barcz Henryk*, Polska młodzież akademicka we Wrocławiu przed powstaniem styczniowym (1858—1863), Wrocław 1947, odb. z „Sobótki”, r. I, str. 131—225.
- Berczowski Cezary*, Organizacja Narodów Zjednoczonych, Lublin 1946, str. 31, Tow. Nauk. K.U.L.
- Bulanda Edvard ks. T. J.*, Kult bogini-matki w kulturach prehistorii i etnologii, a także Matki Bożej w chrześcijaństwie, Lublin 1947, str. 24, Tow. Nauk. K.U.L.
- Bunsch Adam*, Przyszedł na ziemię Świętą, Kraków 1947, str. 63, Nakładem Krajowej Centrali Caritas.
- Colette Yeer*, Tajemnica życia Siostry Katarzyny Labouré (1806—1876), tłum. z franc., Kraków 1947, str. 152.
- Czekanowski Jan*, Co się właściwie dzieje w Entropie, Lublin 1946, str. 126, Tow. Nauk. K.U.L.
- Czekanowski Jan*, Podstawy teoretyczne antropologii i ich konsekwencje, wyd. II, Lublin 1947, str. 32, Tow. Nauk. K.U.L.
- Czuj Jan ks. dr.*, Nauki rekolekcyjne (dwie serie), Warszawa 1947, str. 223, Wyd. 88, Loretanek Benedyktynek.